Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ „ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ" ΔΙΑΤΗΡΕΙ 19 ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΡΟΦΟΔΟΤΕΙ 21,890 ΟΡΦΑΝΑ

Ὅταν αὔριον ὅλαι αἱ τραγικότητες αὐταὶ τῶν ἀνθρωπίνων ναυαγίων, τὰ ὁποῖα ἐξαπέλυσεν ἡ Μικρασιατικὴ συμφορά, καὶ πρὸ τῶν ὁποίων παρερχόμεθα σήμερον μὲ τὴν σιγὴν τῶν μεγάλων σπαραγμῶν, θὰ ἀνήκῃ πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ ἀρχίσῃ νὰ γίνεται ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς περιθάλψεως, παραμυθίας, περισυλλογῆς καὶ τονώσεως τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Χριστιανικοῦ καὶ ἀλτρουϊστικοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου πρόμαχοι ἐτάχθησαν οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου πολιτισμένου κόσμου, εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν μεγάλων ἔργων, ἐκλεκτὴν θέσιν θὰ κατέχῃ ἡ «Ἑταιρεία τῆς Ἀγγλικῆς Ἑνώσεως τῆς περιθάλψεως τῶν παίδων ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ».

Ἡ Ἀγγλικὴ φιλευσπλαγχνία, ὁ Ἀγγλικὸς ἀλτρουϊσμός, καὶ ἡ Βρεττανικὴ μεγαλοψυχία ἐξεδηλώθησαν, μὲ τὸν θετικώτερον τῶν τρόπων, εἰς τὸ μέγα αὐτὸ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον.

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐκρήξεως τῆς Μικρασιατικῆς συμφορᾶς, ἤτοι ἀπὸ δέκα περίπου μηνῶν, ἐργάζεται καὶ δρᾷ ἀνθρωπιστικώτατα ἐν Ἑλλάδι ἡ «Ἀγγλικὴ Ἕνωσις τῆς Περιθάλψεως τῶν Παίδων». Ἤρχισεν ἐργαζομένη ὅπως βοηθήσῃ τοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα καταφυγόντας πρόσφυγας. Ἱδρυθεῖσα καὶ ἐγκατασταθεῖσα, πρώτη ἐξ ὅλων τῶν ξένων ὀργανώσεων καὶ ἀποστολῶν, εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην ἄφιξιν τῶν καραβανίων τῶν προσφύγων, εἶνε ἴσως ἡ πραγματικώτερον ὅλων ἐργασθεῖσα καὶ ἡ περισσότερα πρακτικὰ ἀποτελέσματα ἐπενεγκοῦσα ὀργάνωσις. Εἶνε ἐκείνη ἥτις ὡς μόνον σκοπὸν εἶχε τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν παροχὴν καὶ χορήγησιν ζεστῆς τροφῆς εἰς τοὺς δυστυχεῖς πρόσφυγας. Ἀργότερον ὅτε ἱδρύθησαν καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ξέναι ὀργανώσεις, ὑγειονομικαί, νοσοκομειακαί, ἰατρικαί, ἐκπαιδευτικαί, καὶ φιλανθρωπικαὶ ἐν γένει, ἡ «Ἀγγλικὴ Ἕνωσις τῆς Περιθάλψεως τῶν Παίδων» ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ διασχίζουσα τὴν εὐρεῖαν λεωφόρον τῆς φιλανθρωπίας, χορηγοῦσα τὴν ὑλικὴν τροφὴν διὰ τῆς ὁποίας ἐξησφαλίσθη ἡ συντήρησις τόσων ἑκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων, ἡ ὁποία βεβαίως θὰ ἦτο προβληματικὴ ἂν ὄχι ἀδύνατος, ἐὰν ἔλειπεν ἡ ὀργάνωσις αὐτή. Ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας της δίδει καθημερινῶς θερμὴν μαγειρευμένην τροφὴν εἰς χιλιάδας παιδιὰ καὶ ἐνηλίκους ἀκόμη, εἰς ὁλοκλήρους οἰκογενείας ἀκόμη, ἡ διανομὴ τῆς ὁποίας γίνεται ἐκ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων συσσιτίων ἅτινα ἐγκατέστησεν εἰς πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νήσων. Πρὸς τούτοις παρέχει καὶ ἔκτακτον συνδρομὴν καὶ βοήθειαν εἰς διάφορα Νοσοκομεῖα, Ὀρφανοτροφεῖα καὶ Σχολεῖα, δίδουσα τροφάς, ἐνδυμασίας κτλ. ἐπὶ πλέον δὲ σκηνὰς ἀκόμη ἐκεῖ ὅπου οἱ πρόσφυγες ἐστεροῦντο στεγάσεως εἴτε ὁλικῆς, εἴτε μερικῆς.

Ἀπὸ τὸ Συσσίτιον τῆς Κερκύρας.

ΠΟΣΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙ

Ἕνας πραγματικὸς ὄγκος συστηματικῆς ἐργασίας. Μία τεραστία ὀργάνωσις ὑπηρεσίας ἀκριβοῦς καὶ αὐστηρᾶς, διακλαδουμένης παντοῦ. Καὶ εἶνε σὰν νὰ κινῆται διαρκῶς μία τεραστία μηχανή. Ὅλα τὰ ἐξαρτήματά της παίρνουν ἐκείνης τὸν ρυθμὸν καὶ ἐκείνης τὴν ταχύτητα καὶ περιστροφικὴν λειτουργίαν. Τὸ κέντρον τῆς κινήσεως εὑρίσκεται εἰς τὸν Πειραιᾶ. Εἶνε τὸ γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ τῆς ἑταιρίας ἐν Ἑλλάδι εὐγενοῦς Βρεττανοῦ σὲρ Ἄδαμ Τ. Φέρνυ. Ἕνα διαμέρισμα ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ ὁμογενοῦς κ. Κουτρουμπῆ, παραχωρηθὲν εὐγενῶς ἀπὸ τοῦ ἰδίου κάτωθεν τοῦ μεγάρου Γιαννουλάτου. Ἀπὸ τὸ κέντρον αὐτὸ τῆς κινήσεως ἐκπέμπονται αἱ ἀκτῖνες τῆς τόλμης, τῆς παρηγορίας, τῶν ἐλπίδων καὶ τῆς σωτηρίας. Ἕνα σύνθημα κυριαρχεῖ καὶ ὑπὸ ἓν πρόγραμμα κινεῖται καὶ ἐργάζεται ὅλος αὐτὸς ὁ ὀγκώδης πραγματικὸς ὀργανισμός. «Σώσατε τὰ παιδιά». Τί περιεκτικότης καὶ τί ὄγκος ἐκδηλώσεως μέσα εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς λέξεις.,.

Καὶ διὰ νὰ σᾶς τὸ ἀποδείξω καλλίτερον καὶ διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὸν ὄγκον αὐτὸν τῆς ἀποτελεσματικῆς ἐργασίας, σᾶς παραθέτω ὀλίγους ἀριθμούς:

Ἡ «Ἀγγλικὴ Ἕνωσις» διατηρεῖ 19 συσσίτια τῶν ἀνηλίκων παίδων καὶ 13 τῶν ἐνηλίκων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ἂς τὰ ἀπαριθμήσωμεν:

Συσσίτια ἀνηλίκων Φαλήρου. *— Τῆς «Βασιλίσσης Ἀλεξάνδρας» διατηροῦν 600 ὀρφανὰ προσφυγόπουλα. Τῆς «Ἥβης» διατηροῦν 800 προσφυγόπουλα. Τῆς Καστέλλας διατηροῦν 200 ὀρφανά.*

Συσσίτια ἀνηλίκων Ἀθηνῶν. *— Βαρβακείου μὲ 1100 παιδία. Παγκρατίου μὲ 100 παιδία.*

Σισσίτια ἀνηλίκων Πειραιῶς. *— Τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ μὲ 1400. Τῆς Ξηρᾶς Δεξαμενῆς μὲ 500. Τοῦ Λυκιαρδοπούλου μὲ 550. Τοῦ Ἁγιασμοῦ μὲ 150. Τῆς Ρετσίνας μὲ 1000. Τοῦ Πάτιγκτον μὲ 140. Τῆς Κοκκινιᾶς μὲ 360.*

Συσσίτια ἀνηλίκων τῶν νήσων. *— Συσσίτιον Πάρου μὲ 300. Συσσίτιον Αἰγίνης μὲ 300. Συσσίτιον Ὕδρας μὲ 400.*

Συσσίτια ἀνηλίκων ἐπαρχιῶν. *— Τρία συσσίτια εἰς τὸν Βόλον μὲ 2200 παιδία. Συσσίτιον τῆς Λαρίσσης μὲ 1950. Συσσίτιον Τρικκάλων μὲ 950. Συσσίτιον Κόρφου μὲ 2000.*

Συσσίτια ἐνηλίκων Φαλήρου. *— Συσσίτιον Στρίγγου διὰ 800 ἄτομα. Ἀπόλλωνος διὰ 700. Καὶ Καστέλλας διὰ 300.*

Συσσίτια ἐνηλίκων Ἀθηνῶν. *— Βαρβακείου διὰ 800. Παγκρατίου διὰ 260.*

Συσσίτια ἐνηλίκων Πειραιῶς. *— Ὁδοῦ Νοταρᾶ διὰ 140. Ξηρᾶς Δεξαμενῆς διὰ 250. Λυκιαρδοπούλου διὰ 800.*

Συσσίτια ἐνηλίκων ἐπαρχιῶν. *— Συσσίτιον τοῦ Πόρου διὰ 330 ἄτομα. Αἰγίνης διὰ 300. Ὕδρας διὰ 200. Τοῦ Βόλου διὰ 1200. Καὶ Λαρίσσης διὰ 2000 ἄτομα.*

Ἤτοι καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα ἡ «Ἀγγλικὴ Περίθαλψις» διατηρεῖ τριάκοντα δύο συσσίτια, συντηροῦντα περὶ τὰς 24 χιλιάδας ἄτομα.

ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

Δραττόμεθα μιᾶς εὐκαιρίας καὶ δὲν τὴν ἀφήνομεν νὰ...διαφύγῃ τῶν χειρῶν μας. Πρόκειται περὶ τῆς ἐπισκέψεώς μας εἰς τὰ διάφορα συσσίτια τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Συναντῶμεν τὸν διευθυντὴν τῆς «Ἀγγλικῆς Ἑνώσεως» εἰς τὸ γραφεῖόν του. Εὐγενής, μεγαλόσωμος, ὁμιλητικώτατος. Τοῦ ζητοῦμεν μερικὰς πληροφορίας διὰ τὸ ἔργον τῆς ὀργανώσεως τὴν ὁποίαν διευθύνει καὶ ἐκεῖνος ἐπιστρατεύει ὁλόκληρον προσωπικὸν διὰ νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσῃ. Ἀλλὰ ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσωμεν, καὶ ποῦ νὰ τελειώσωμεν; Βιβλία, ἀριθμοί, στατιστικαί, πίνακες, εἰκόνες, διέρχονται πρὸ τῶν ὀμμάτων μας, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶνε ἀδύνατον νὰ συγκρατήσωμεν τίποτε. Τί μᾶς χρειάζεται ἄλλως τε; Ἕνα εἶνε τὸ οὐσιῶδες. Ὅτι πάνω ἀπ' ὅλα αὐτὰ διαφαίνεται μία συστηματικὴ ἐργασία, μία πολύμορφος, πολύπλοκος ζωηρὰ ἐκδήλωσις τῆς Ἀγγλικῆς συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀτυχεστάτους κατοίκους τῆς πέραν τοῦ Αἰγαίου χώρας, καὶ πρὸς τὸ Ἔθνος μας, τὸ ὁποῖον συντρέχει αὐτὴ εἰς τὸν μεγάλον ἀγῶνά του.

Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ κ. Ἄδαμ Φέρνυ καὶ ὁ ἴδιος, τίθενται εἰς τὴν διάθεσίν μας. Νὰ ἀντιληφθῶμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κατάστασιν. Σκοτώνεται κυριολεκτικῶς διὰ νὰ μᾶς δώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας καὶ θετικὰς πληροφορίας. Τοὺς ἐπισκεπτόμεθα τοὺς συνοικισμοὺς τῆς «Ρετσίνας» τοῦ Πειραιῶς, τῆς «Κοκκινιᾶς» τοῦ Λυκιαρδοπούλου. Θαύματα, πραγματικῆς ἐργασίας καὶ συστηματικότητος. Ἄνθρωποι ποὺ ἀντίκρυσαν χθὲς τὴν μεγαλυτέραν ἀνθρωπίνην συμφοράν, καὶ εἶνε σὰν νὰ πέρασαν ἀπὸ ἕνα ψυχικὸν θάνατον, ἄνθρωποι ποὺ ἀκόμη δὲν ἐσπόγγισαν τοὺς ὑγροὺς ἀπὸ τὰ δάκρυα ὀφθαλμοὺς των, μητέρες ποὺ μέσα εἰς τὰς ρυτίδας τῶν μετώπων των κρύβεται ὁ μεγαλύτερος πόνος εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν προσφιλῶν τῶν ὑπάρξεων, τῶν συζύγων των, τῶν υἱῶν των, τῶν ἀδελφῶν των, τῶν μόνων προστατῶν των, οἱ ὁποῖοι ποιὸς ξεύρει ἂν ζοῦν καθὼς ἐγκατελείφθησαν ἐκεῖ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κεμαλικοῦ θηρίου, τρέχουν μὲ τὴν μεγαλυτέραν χαρὰν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν ὥραν τοῦ μεσημβρινοῦ συσσιτίου, διὰ νὰ πάρουν τὸ φαγητόν των.

Εἰδικὴ ὑπηρεσία ἐπιστατεῖ καὶ διεκπεραιώνει ὅλην αὐτὴν τὴν ἐργασίαν τῆς διανομῆς τοῦ συσσιτίου, ἐπὶ τῇ βάσει καθημερινῶν δελτίων, ὀνομαστικῶν ἑκάστου πρόσφυγος. Ζεστὴ τροφὴ εὐγεστοτάτη, καὶ μαγειρικὴ μὲ τὰ ἀγνότερα ὑλικά, δίδεται εἰς τοὺς πρόσφυγας, συνοδευομένη καὶ ὑπὸ

Ὁ κ. ΑΔΑΜ Τ. ΦΕΡΝΥ

τῆς ἀπαραιτήτου ποσότητος λευκοῦ ἄρτου, παρασκευαζομένου—καθὼς τὸ ἐξηγεῖ ὁ κ. Φέρνυ—ἀπὸ πρώτης τάξεως ἄλευρα, τὰ ὁποῖα εἶνε δωρεὰ τῶν κατοίκων τοῦ Καναδᾶ, πρὸς τοὺς πρόσφυγας. Κάθε συνοικισμὸς ἔχει καὶ τὸ ἰδικόν του μαγειρεῖον, ὅπου παρασκευάζονται τὰ φαγητά. Τὰ ψωμιά, ψήνονται μόνον εἰς τὸν εἰδικὸν τῆς Ἀγγλικῆς Ἑνώσεως κλίβανον, παρὰ τὴν Κοκκινιάν, ἐκ τοῦ ὁποίου κάθε πρωῒ μεταφέρονται διὰ μεγάλων φορτηγῶν αὐτοκινήτων εἰς τοὺς διαφόρους συνοικισμοὺς καὶ συσσίτια.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κ. Ἄδαμ Φέρνυ, λάμπουν ἀπὸ ψυχικὴ εὐχαρίστησιν καθὼς παρακολουθεῖ τὴν διανομὴν τοῦ συσσιτίου, ἐκτελουμένην μὲ τάξιν καὶ

Τὸ Συσσίτιον τῆς ὁδοῦ Κοκκινιᾶς εἰς τὸν Πειραιᾶ.

σύστημα. Κανεὶς θόρυβος. Καμμία σύγχυσις. Κανένα ἐπεισόδιον. Καὶ...ὅλοι μένουν εὐχαριστημένοι, ἰδίως δὲ οἱ πρόσφυγες τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ λάμπουν ἀπὸ χαράν. Ἐννοοῦμεν ὅτι κάτι ἔχει νὰ μᾶς πῇ ὁ κ. Φέρνυ καὶ προσπαθοῦμεν νὰ τοῦ τὸ ἀποσπάσωμεν:

— Φαίνεσθε πολὺ εὐχαριστημένος κ. Φέρνυ.....

— Ναί, ἀπὸ αὐτὸ τὸ σύστημα τοῦ συσσιτίου. Τὸ ἐφήρμοσα ἔτσι ἐπίτηδες— μᾶς λέγει εἰς...γριφώδη δι' ἡμᾶς Ἀγγλικήν, τὴν ὁποίαν σπεύδει νὰ μᾶς...ἐξομαλύνῃ ὁ συνοδός μας, γραμματεύς του—διὰ νὰ ἐπιτύχω, αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα βλέπετε. Μαγειρευμένη, ζεστὴ τροφή, διὰ τοὺς πρόσφυγας εἶνε τὸ πᾶν. Εἶνε ἡ ζωή των. Διότι τὴν τρώγουν καὶ πιάνει τόπο. Ἐνῷ μὲ κάθε ἄλλο σύστημα καὶ ἰδίως τὸ τῆς διανομῆς τῶν εἰδῶν αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμαγειρεύτων, θὰ συνέβαινε τὸ ἀντίθετον. Οἱ πρόσφυγες δὲν θὰ ἔτρωγον, διότι θὰ ἐνόμιζον ὅτι εἶνε καλύτερα τὰ χρήματα, ἀπέναντι τῶν ὁποίων θὰ ἐπώλουν τὰ εἴδη των. Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ, γνωρίσατε, κύριοι, ὅτι ἡ παρεχομένη εἰς ἕκαστον ἄτομον τροφή, μᾶς στοιχίζει μόνον δύο δραχμάς, τὰς ὁποίας ἐὰν ἐδίδαμεν πάλιν εἰς τοὺς πρόσφυγας, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσουν πουθενά... Μὲ αὐτὴν τὴν μέθοδον—ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Φέρνυ, θὰ ἠδυνάμην νὰ διαθρέψω ὁλόκληρον τὸν προσφυγικὸν κόσμον, μὲ ἐλάχιστα σχετικῶς ποσά, ὀλιγώτερα δὲ τῶν ὅσων διαθέτει ἡ Ἑλλάς, χορηγοῦσα χρηματικὰ ἐπιδόματα...»

Ὁμολογουμένως, ἐὰν εἴχαμεν καὶ ἡμεῖς μερικοὺς διοργανωτὰς σὰν τὸν κ. Ἄδαμ Φέρνυ...

ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ

*Εἰς πλείστους συνοικισμοὺς τοὺς ὁποίους ἐπισκεπτόμεθα ἀκόμη, εὑρίσκομεν τὴν Ἀγγλικὴν φιλανθρωπίαν ἐργαζομένην, ὄχι μόνον ὑπὲρ τῆς ὑλικῆς τροφῆς τῶν προσφύγων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς των, τοιαύτης. Εἰς διάφορα μέρη **διατηροῦνται σχολεῖα** προσφυγοπαίδων. Εἰς τὸν Βόλον ὑπάρχουν δύο. Εἰς τὴν Λάρισσαν ἕν. Εἰς τὸν Πειραιᾶ τέσσαρα. Εἰς τοὺς συνοικισμοὺς Ἁγιασμοῦ καὶ Πάτιγκτων, εἰς τὴν Ξηρὰν Δεξαμενὴν καὶ εἰς τὴν Κοκκινιάν. Εἰς τὸ τελευταῖον παρακολουθοῦμεν καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν μικρῶν προσφυγοπαίδων. Δύο μεγάλαι τάξεις, περίβολος διὰ διάλειμμα καὶ παιδιὰς καὶ ...συσσίτιον. Αἴθουσα συσσιτίου θὰ ἐλέγομεν καλλίτερον. Εἰς τὴν μίαν τάξιν τὰ Ἑλληνόπουλα. Εἰς τὴν ἄλλην τὰ Ἀρμενόπουλα. Εἰδικαὶ διδασκάλισσαι ἀπασχολοῦνται δι' αὐτά.*

— Καὶ τί μαθήματα διδάσκονται; ἐρωτῶμεν.

— Ἑλληνικὰ καὶ Ἀρμενικά, μᾶς ἀπαντοῦν αἱ δύο διδασκάλισσαι. Τὴν μητρικήν των γλῶσσαν πρωτίστως. Ἔπειτα ὀλίγα θρησκευτικά, ἀριθμητικήν, ᾠδικὴν καὶ γυμναστικήν....

Ὁ κ. Φέρνυ σπεύδει νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ.

— «Τὰ παιδιὰ διδάσκονται τὰ μαθήματα ποὺ θὰ ἐμάθαιναν εἰς τὸ σχολειὸ τῆς Πατρίδος των. Ἄλλως τε ἡ ἐκπαίδευσις, ἔχει ἀνατεθῇ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς Ἑλληνίδας καὶ Ἀρμενίδας διδασκαλίσσας. Δι' ἡμᾶς ἕνα πρᾶγμα ἔχει σημασίαν. Τὸ ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶνε τέκνα μιᾶς συμφορᾶς. Φροντίζομεν, ἐκτὸς τῆς σωματικῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς των δημιουργίας, τίποτε περισσότερον...».

Ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, διαβεβαιῶ τὸν κ. Φέρνυ ὅτι ἡ βεβαίωσις αὐτὴ μᾶς ἦταν περιττή. Διότι ἐγνωρίσαμεν τὴν Ἀγγλικὴν φιλανθρωπίαν...

Ἀπὸ τὸ Συσσίτιον τῶν Τρικκάλων

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ἀλλὰ τὸ δίκτυον τῆς Ἀγγλικῆς διὰ τοὺς πρόσφυγας εἰς τὸ ἔθνος μας εὐεργεσίας, διακλαδοῦται καὶ κατ' ἄλλον τρόπον εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Διεθνοῦς ἑνώσεως Περιθάλψεως τῶν Παίδων, ἡ «Ἀγγλικὴ ἕνωσις» ἵδρυσε καὶ χρηματικὰς ὑποστηρίξεις ἐν Βόλῳ, διάφορα ἐργοστάσια κεντήματος, καλαθοποιΐας καὶ ὑποδηματοποιΐας, παρέχουσα τοιουτοτρόπως ἐργασίαν καὶ ἐκπαίδευσιν εἰς μεγάλους ἀριθμοὺς παίδων καὶ κορασίων. Τὸ ἐργοστάσιον κεντήματος εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀσύλου. Ἀλλὰ ἔπειτα καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα καὶ σχολεῖα τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ «Ἀγγλικὴ ἕνωσις» ἐξακολουθεῖ δίδουσα ἐνδυμασίας, σκεπάσματα κτλ. Ἀκόμη διέθεσεν ὑπὲρ τὰς 400 σκηνάς, πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Παγκρατίου, ὑπὸ τὰς ὁποίας σήμερον στεγάζονται ἰσάριθμοι οἰκογένειαι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τελευταίας ἐπισκέψεώς του ἐκ Βόλου ὁ κ. Φέρνυ, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ βοήθεια θέλει ὁριστικῶς ἐξακολουθήσῃ παρεχομένη εἰς τὴν αὐτὴν μέχρι σήμερον κλίμακα μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

ΠΟΘΕΝ ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ

Ὁ κ. Φέρνυ, μᾶς ἀνακοινοῖ:

— Εἶνε σχεδὸν περιττὸν νὰ σᾶς προσθέσω ὅτι πᾶσα βοήθεια, τὴν ὁποίαν ἔχω τὸ εὐτύχημα καὶ τὴν τιμὴν νὰ παρέξω πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἐν Ἑλλάδι πρόσφυγας, εἶνε ἀποκλειστικῶς Ἀγγλικῆς προελεύσεως, προερχομένη ἐκ συνδρομῶν οἰκειοθελῶς προσφερομένων παρ' ὅλων ἐν γένει τῶν τάξεων πλουσίων τε καὶ πτωχῶν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὀφειλομένη δὲ εἰς τὴν συμπάθειαν ἣν αἰσθάνεται ὁ Ἀγγλικὸς Λαὸς διὰ τοὺς ἐν λόγῳ πρόσφυγας καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ νὰ τοὺς βοηθήσῃ καθ' ὅσον δύναται. Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης νὰ ἐκφράσω τὰς εἰλικρινεῖς μου εὐχαριστίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ὑπουργὸν κ. Δοξιάδην, πρὸς πάσας τὰς Κυβερνητικὰς καὶ ἐπιτοπίους ἀρχάς, καὶ εἰς ἐκείνους μετὰ τῶν ὁποίων εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ ἔλθω εἰς συνάφειαν, διὰ τὸν ἀξιέπαινον καὶ εἰλικρινῆ τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον συνειργάσθησαν καὶ μὲ ὑπεβοήθησαν εἰς τὸ ἔργον μου ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς τὸν τύπον, ὅστις εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐφάνη προθυμότατος νὰ μὲ συνδράμῃ καὶ μετὰ μεγάλης εὐγενείας. Ἐν τέλει, εὔχομαι καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ παρερχομένου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, καὶ ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ἀνάγκη πρὸς τοῦτο, ἡ παρεχομένη βοήθεια θέλει ἐξακολουθήσει προσφερομένη...

Ἡμεῖς, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἄνω τεθέντος ζητήματος, θὰ παρακαλούσαμεν τὸν κ. Φέρνυ, αἱ εὐγενεῖς προσπάθειαι καὶ οἱ ἀτελείωτοι κόποι τοῦ ὁποίου μᾶς συγκινοῦν ἰδιαιτέρως, νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν μεγαλόφρονα Ἀγγλικὸν λαόν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ σήμερον πλημμυρεῖ τὰ στήθη μας:

Τὴν ἄπειρόν μας εὐγνωμοσύνην.

Μ. ΠΑΡΘ.

ΜΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Ἕνα ἀρκετὰ περίεργον καὶ ἀνεξιχνίαστον δρᾶμα ἔλαβε χώραν πρὸ ἑβδομάδων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διασήμου Ἄγγλου συγγραφέως κ. Οὐέλς, ἐν Λονδίνῳ, ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας.

Εἰς τὰς 7 καὶ 20' τὸ ἑσπέρας τῆς προπαρελθούσης Τετάρτης, ἀνήγγειλαν εἰς τὸν κ. Οὐέλς τὴν ἐπίσκεψιν μιᾶς αὐστριακῆς κυρίας, μεταφραστρίας πλείστων ἐκ τῶν ἔργων του εἰς τὴν γερμανικήν. Τὴν εἰσάγουν εἰς τὸ σαλόνι καὶ ὅταν μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἐμφανίζεται ὁ κ. Οὐέλς, εὑρίσκεται πρὸ θεάματος γυναικὸς ἀλλοφρονούσης καὶ ἐν νευρικῇ κρίσει εὑρισκομένης, ἥτις ἐξήγγελλεν ὅτι θὰ αὐτοκτονήσῃ. Ὁ Ἄγγλος συγγραφεύς, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε βεβαίως λόγους νὰ εἶναι ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν προτίμησιν τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχε κάμει ἡ αὐστριακὴ κυρία, ἐκλέγουσα τὸ σαλόνι του ὡς τόπον τῆς αὐτοκτονίας της, προσεπάθησε νὰ τὴν καθησυχάσῃ καὶ νὰ τὴν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὰ αἱματηρὰ σχέδιά της. Ἐπειδὴ δ' ἐκείνη ἦτο ἀμετάπειστος, ὁ κ. Οὐέλς ἐκατέβη μίαν στιγμὴν νὰ φωνάξῃ τὸν θυρωρὸν εἰς βοήθειαν. Ὅταν μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν, εὑρέθη πρὸ φρικιαστικοῦ θεάματος. Ἡ ἐπισκέπτις του ἔπλεεν εἰς τὸ αἷμα της· εἶχεν ἀποκόψει τὸν φάρυγγά της διὰ ξυραφίου, ἐξέπνευσε δὲ ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν.

Τὸ ὄνομα τῆς αὐτοκτονησάσης ὡς καὶ οἱ λόγοι παραμένουν σκοτεινοί.

ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΑΡΡΕΝΟΠΤΕΡΙΔΟΣ
(Extrait de Fougère Mâle Ethéré)
ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ 24)25 ο)ο FILICIN
Κατὰ τῆς Κλαπάτσας τῶν προβάτων τοῦ Ἐργοστασίου «ΣΠΟΡ» ἀνώτερον πάσης ἄλλης ποιότητος.
Πώλησις παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ κ. Γ. ΧΡΥΣΟΣΤΑΛΗ, Δώρου 6 (Πλατεῖα Ὁμονοίας). Ἀθῆναι.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὸ ἀττικὸ κλῖμα εἶχε ἀρχίσει, ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, νὰ διαπλάττῃ ἕνα τύπο γυναικὸς ποὺ προϋπῆρξε, ποὺ οἱ συνεχεῖς ἐπιδρομὲς καὶ ἡ τουρκικὴ σκλαβιὰ αἰώνων εἶχαν παραμορφώσει καὶ ποὺ, γενικευόμενος, θὰ ἔκανε τὴν Ἀθηναία γυναῖκα νὰ ξεχωρίζῃ ἀνάμεσα στὶς Εὐρωπαῖες. Τὶς μητέρες μας μὲ τὰ πληθωρικὰ στήθη, τοὺς χαμηλοὺς γοφούς, τὰ χοντρὰ πόδια καὶ τὴν ἀσθματικὴ ἐμφάνισι ἢ τὶς ξεραγκιανές, τὶς γωνιώδεις καὶ μονοκόμματες, τὶς ἀδελφές μας καὶ τὶς γυναῖκες μας τὶς ὁποῖες ἔσωζε κάπωςμόνο ἡ δροσιὰ τῆς νεότητος, εἶχε ἀρχίσει νὰ τὴν διαδέχεται ἕνας τύπος νεαρῆς Ἀθηναίας ὁ ὁποῖος εἶχε εὐγένεια, λιγυρότητα καὶ γραμμὲς ἀναγλύφων τοῦ Κεραμεικοῦ ἢ μικρῶν ἀγαλμάτων τῆς Τανάγρας. Ἦταν ὁ ἴδιος τύπος τῆς δέσποινας ποὺ εἶχε διατηρηθεῖ καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας ἀκόμα μέσα σὲ λίγα ἑλληνικὰ ἀρχοντικὰ σπίτια καὶ ποὺ ἔδωσε μερικὰ ἐξαίσια ἄνθη στὴν αὐλὴ τοῦ Ὄθωνος. Τὰ μαλλιά τους ἦσαν κατάμαυρα καὶ στιλπνά, τὰ μάτια μεγάλα καὶ κάπως ἀμυγδαλωτά, τὸ πρόσωπο ὠοειδὲς καὶ ἐλαφρὰ ἐλαιόχρωμο. Τὸ σῶμα τους ἐσχημάτιζε σιλουέττα. Φῶς-μαίγερ, εἶχαν καμπύλες ἀπαλώτατες καὶ χυτές. Ὄγκοι δὲν προεξεῖχαν. Ψηλὲς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶχαν στὴν ἐμφάνισί τους κάτι τὸ πολὺ ἁρμονικὸ καὶ ἀρχοντικό, θύμιζαν τὶς ἀρχαῖες παρθένες ποὺ σμίλεψε ὁ Φειδίας ν' ἀνεβαίνουν μὲ ἄνθη καὶ καρποὺς στὸν Παρθενῶνα κατὰ τὴν πομπὴ τῶν Παναθηναίων. Εἶχαν μαζὺ τὴ χάρι καὶ τὴν ὠμορφιά. Ἦσαν:

«—καρποὺς κι' ἀνθὸς ἀντάμα.»

Χωρὶς νἄχουν τίποτα τὸ αὐστηρὸ δὲν εἶχαν καμμιὰ προκλητικότητα, δὲν διήγειραν χυδαῖα ἔνστικτα. Τὶς θαύμαζε κανεὶς σὰν περνοῦσαν ἁρμονικὲς καὶ ὡραῖες μέσα στὸ ἀττικὸ φῶς καὶ ἡ ψυχὴ ἐτέρπετο ἀπὸ τὰ θεάματά τους μὲ τὴ γαλήνη ἐκείνη χαρὰ ποὺ γεννοῦν ὅλα τὰ πράγματα τὰ ὡραῖα, τὰ ἅγια, τὰ ἁγνά. . . .

Ὁ τύπος αὐτὸς μόλις ἐπιπλέει ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὴν σημερινὴ Ἀθήνα τὴν πλημμυρισμένη ἀπὸ ἕνα καινούργιο καὶ ξένο πληθυσμό. Σήμερα βλέπει κανεὶς ἄπειρες γυναῖκες στοὺς Ἀθηναϊκοὺς δρόμους. Εἶνε εὐεξήγητο. Ὁ πόλεμος καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ποὺ ἐδημιούργησε ἡ εἰρήνη ἔβγαλαν τὴ γυναῖκα ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τὴν ἔρριξαν στὴ ζωή. Πολλὲς ἐργάζονται. Στὶς γυναῖκες αὐτὲς προσετέθησαν καὶ οἱ ξένες ποὺ ζοῦν στὰ ξενοδοχεῖα καὶ συχνάζουν σ' ὅλα τὰ κέντρα. Γι' αὐτὸ ὁ καταπληκτικὸς ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν ποὺ βλέπει κανεὶς σήμερα ν' ἀνεβοκατεβαίνουν τὰ πεζοδρόμια σ' ὅλες τὶς ὧρες τῆς ἡμέρας. Τὸ μεγαλύτερο δὲ μέρος τῶν γυναικῶν αὐτῶν δὲν ἔχει τὸν τύπο ποὺ ὠνόμασα ἀττικό,—γιατὶ τέτοιος ἦταν. Πολλὲς εἶνε ἀσήμαντες ὅταν δὲν εἶνε ἄσχημες, τὲς προσέχει δὲ κανεὶς μιὰ στιγμὴ μόνο γιατὶ εἶνε νέες καί, ἰδίως, γιατὶ εἶνε ντυμένες κατὰ ἕνα τρόπο ὁ ὁποῖος κινεῖ τὴν σκανδαλισμένη περιέργεια ἢ προκαλεῖ ὡρισμένες ἐπιθυμίες—ἀναλόγως. Οἱ ἄλλες ἔχουν τὸν καθαρὸ τύπο τῆς Ἀνατολῆς ἀπὸ τὴν ὁποίαν προέρχονται. Εἶνε οἱ γυναῖκες ποὺ ἀρέσουν πολὺ καὶ προκαλοῦν. Ἔχουν λευκὴ καὶ ἁπαλὴ ἐπιδερμίδα, εἶνε ὅλες ὑποβλητικὲς καμπυλότητες, μὲ πρόσωπα στρογγυλὰ καὶ μάτια στρογγυλὰ ἐπίσης καὶ κατάμαυρα, βυθισμένα σὲ ἴσκιους, γεμάτα ἡδονισμό. Ἔχουν κάτι τὸ τόσο μαλακὸ καὶ μελωμένο, ποὺ θυμίζουν τὰ μεγάλα καὶ πολὺ ὥριμα σῦκα. Εἶνε οἱ τύποι τῶν ὡραίων γυναικῶν—γιὰ τὰ κοινὰ τὰ γοῦστα.

Οἱ γυναῖκες αὐτές, τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἢ εἶνε ἀνούσια αἰσθηματικὲς ἢ τρομερὰ φιλήδονες, σὲ ὁποιαδήποτε δὲ ἀπὸ τὶς δύο αὐτὲς περιπτώσεις ἔχουν κάτι τὸ κοινὸ καὶ τὸ χυδαῖο. Ἀρέσκονται στὰ φανταχτερὰ κοσμήματα, σὲ μιὰ πολυτέλεια νεοπλουτική, στὰ φαγητὰ μὲ τὶς παχειὲς σάλτσες, στὶς ἐπιδειχτικὲς ρόμπες, στὶς πολὺ δυνατὲς μυρωδιὲς καὶ στὶς διασκεδάσεις τὶς θορυβώδεις, τὶς γεμάτες σπατάλη καὶ χυδαία χαρά. Τρελλαίνονται γιὰ τὰ γλυκίσματα, καπνίζουν μὲ ἡδονὴ καὶ ἀγαποῦν νὰ εἶνε διαρκῶς ἄνεργες καὶ νὰ φλυαροῦν. Δὲν ἔχουν ἀπάνω τους καμμιὰ ἀρχοντιά, καμμιὰ ἔνστικτη λεπτότητα. Δὲν εἶνε «κυρίες». Εἶνε θηλυκά. Τὸ κλῖμα τῆς Ἀνατολῆς τὶς ἔκανε μαλθακές, σαρκώδεις καὶ φιλήδονες. Ἀπὸ δὲ τὴν Εὐρώπη ἔχουν πάρει τὴν ἐλευθερία τῶν ἠθῶν—καὶ ἴσως τίποτα ἄλλο. Μόλις ἀποκτήσετε κάποια οἰκειότητα μαζύ τους μπορεῖτε νὰ τὶς διηγηθῆτε τὰ πιὸ χοντρὰ ἀνέκδοτα, νὰ πῆτε τὰ πιὸ ἁλατισμένα ἀστεῖα, νὰ κάνετε τοὺς πιὸ τολμηροὺς ὑπαινιγμούς. Θὰ τὶς δῆτε νὰ γελοῦν μ' ὅλη τους τὴν καρδιὰ καὶ νὰ βρίσκουν τὴν πιὸ μεγάλη εὐχαρίστησι. Δὲν ἔχουν τὴν ἔνστικτη ἀποστροφὴ τῶν εὐγενικῶν γυναικῶν πρὸς τὸ χυδαῖο καὶ τὸ ταπεινό. Ἀπ' ἐναντίας. Ἡ λεπτότατα τῶν τρόπων κι' αὐτὸ ποὺ οἱ Γάλλοι λένε tenue τὶς στεναχωροῦν ὅπως τὸν χωριὸ τὸ κολλάρο καὶ εἶνε εὐτυχεῖς ὅταν μποροῦν νὰ τὰ βγάλουν ἀπὸ πάνω τους καὶ νὰ μείνουν ὅποιες εἶνε: οἱ γυναῖκες ποὺ ἀγαποῦν τὴν κουρκουσαριά, τὶς φράσεις μὲ τὶς διπλὲς ἔννοιες, τ' ἁλατισμένα ἀστεῖα καὶ τὸν σανφασονισμό.

Ντύνουνται μὲ κίτρινα, μὲ μαβιά, μὲ ρόδινα χρώματα. Πολλές, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ζέστης, ἔχουν καταργήσει τὰ μεσοφόρια, ὅταν δὲ περπατοῦν μέσα στὸν ἥλιο οἱ γραμμὲς τοῦ σώματός των διαγράφονται καθαρὰ μέσα ἀπὸ τὰ φουστάνια. Μὲ γυμνοὺς λαιμούς, μὲ γυμνὰ μπράτσα, ἔχοντας κάτι τὸ ἄφθονο ὅπως οἱ γυναῖκες τοῦ Ρούμπενς, μὲ μεγάλα μαῦρα ματόκλαδα, κάτω ἀπὸ τὰ ὁποῖα γλαρώνει ὁ ἡδονισμός, προκαλοῦν τὴν προσοχὴ ποὺ ἀνοίγει τὸ στόμα καὶ ξυπνοῦν αἰφνήδιους πόθους. Τὶς βλέπει κανεὶς στὰ κέντρα νὰ γελοῦν μὲ χασκαρητά, νὰ κυττάζουν ὄχι λοξὰ ἀλλὰ κατάματα τοὺς ξένους ποὺ καρφώνουν ἀπάνω τους ἕνα βλέμμα ποὺ δείχνει καθαρὰ τί σκέπτονται ἐκείνη τὴ στιγμή, νὰ καπνίζουν καὶ νὰ μιλοῦν δυνατά. Τὶς βλέπει ἀκόμα καθισμένες στὶς ἐξώπορτες τῶν ξενοδοχείων, ξαπλωμένες μὲ νωχέλεια σὲ πολυθρόνες καὶ μὲ τὸ ἕνα πόδι πάνω στὸ ἄλλο, νὰ κυττᾶν τοὺς διαβάτες ἐπιδεικνύουσες τὶς γάμπες των ἢ νὰ φλερτάρουν ἤρεμα μὲ τοὺς νέους ποὺ τὶς περιτριγυρίζουν. Στὰ σαλόνια τῶν ξενοδοχείων παίζουν μὲ πάθος χαρτιὰ ἢ, μαζευμένες κατὰ παρέες, κακολογοῦν μὲ ἡδονὴ καὶ γαργαλίζονται μόνες τους μὲ τὴν ἀφήγησι τσουχτερῶν ἀνεκδότων. Τὶς προμεσημβρινὲς ὧρες τὶς βλέπει κανεὶς νὰ πηγαινοέρχονται στοὺς διαδρόμους ἀχτένιστες καὶ ἀσυγύριστες, νὰ μιλοῦν ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα θορυβῶντας καὶ γελῶντας ἢ νὰ κάμουν τὴν τουαλέττα τους ἔχοντας μισάνοιχτη τὴν πόρτα τοῦ δωματίου των. Μιλοῦν μὲ οἰκειότητα στοὺς ὑπηρέτες τοῦ ξενοδοχείου, ἐπιδεικνύουν γυμνότητες μὲ ἀδιαφορία καὶ θεωροῦν περιττὸ νὰ ὑποκριθοῦν μιὰ κάποια συστολὴ ὅταν διασταυρώνονται στοὺς διαδρόμους μὲ ἄνδρες ποὺ στυλώνουν ἐπίμονα ἐπάνω εἰς τὴν ἀκαταστασία τους τὸ βλέμμα των...

Αὐτὲς εἶνε οἱ γυναῖκες ποὺ φαίνονται παντοῦ στὴν σημερινὴ Ἀθήνα καὶ πού, ἑπομένως, ἐκλαμβάνονται ὡς Ἀθηναῖες ἀπὸ τὸν ξένο. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς βλέπει κανεὶς μερικὲς Σλαῦες μὲ καταγάλανα μάτια καὶ σφιγγώδη ἔκφραση στὸ πρόσωπο ἢ τὸν κόσμο τῶν κοριτσιῶν ποὺ ἐργάζονται στὰ ὑπουργεῖα, στὰ γραφεῖα καὶ στὰ καταστήματα, ἀλλὰ αὐτὴ ποὺ δίνει τὸν τόνο μέσα στὴν σημερινὴ Ἀθήνα, ποὺ ἐμφανίζεται ὡς τύπος — εἶνε ἡ γυναῖκα τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ ἄλλος, ὁ τύπος τῆς νέας Ἀθηναίας, ὁποῖος εἶχε ἀρχίσει νὰ διαπλάσσεται ἀπὸ τὸ κλῖμα τῆς Ἀττικῆς, χάθηκε μέσα σ' αὐτὴ τὴν πλημμύρα τῶν γυναικῶν τῆς Ἰωνίας καὶ τοῦ Βοσπόρου. Κάπου - κάπου βλέπει κανεὶς μερικὲς νεαρὲς γυναῖκες ἀναγλυφικές, ντυμένες μὲ διακριτικὴ κομψότητα, μὲ βλέμμα ποὺ κυττάζει ἀπὸ ψηλά, μὲ βάδισμα ἀργὸ καὶ περήφανο, ὡραῖες σιλουέττες ποὺ κινοῦν τὸν θαυμασμό· εἶνε αὐτές, οἱ Ἀθηναῖες, Ἀλλὰ ἐκτοπισμένες. Οἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς κατέχουν σήμερα τὸ πεζοδρόμιο καὶ ἐπιβάλλονται στὸ γοῦστο τῶν κοινῶν μὲ τὰ ζωηρὰ τους χρώματα, τὸ ἀφρῶδες δέρμα τους, τὶς προκλητικὲς καμπύλες, τὰ ἡδυπαθῆ μάτια καὶ τὸ κάτι ἐκεῖνο τὸ πολὺ μελωμένο ποὺ ἀποστάζουν καὶ ποὺ φέρνει ἕνα πλατάγισμα γλώσσης σ' ἐκείνους ποὺ τὶς κυττάζουν,— ὅπως φέρνει τὸ γλύκισμα ποὺ ὀρέγεται κανεὶς νὰ φάῃ ἢ ποὺ μόλις τὸ ἔφαγε. . .

ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ